

[Kjølgaard]

at renteudgifterne i industrien udgør ca. 10 pct. af lønomkostningerne, og det var i det perspektiv, disse bemærkninger skulle ses.

Hvis jeg nu samtidig konstaterer, at retsforbundets folketingsgruppe udgør ca. 10 pct. af den socialdemokratiske folketingsgruppe, så har jeg vel også bestridt retsforbundets betydning.

Waldorff (VS):

Vores ordfører på erhvervsområdet, hr. Willhjelm, er optaget af en vigtig sag andetsteds i huset, som det hedder på folketings-sprog, og jeg skal nøjes med at henvise til, hvad VS plejer at sige ved lejligheder som denne. Hvis man interesserer sig for det, kan man læse i Folketingstidende for året 1977-78, 12. maj, sp. 9935.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Jeg har i og for sig tænkt mig med de bemærkninger, jeg har at knytte til nogle af de ting, der har været fremført af nogle af ordførerne, at begynde bagfra.

Jeg må nok sige, at denne debat har vist, som jeg også havde forventet, at retsforbundet her ville benytte lejligheden til at luften deres almindelige politiske synspunkter på det økonomiske område og først og fremmest deres jordpolitik.

Jeg skal ikke gå ind i en debat om retsforbundets jordpolitik, men hver gang jeg hører en retsstatsmand tale om jordpolitik, kommer jeg uvilkårligt til at tænke på den norske bonde, der trak sin ko op på fjeldet og sagde: ja, ja lille bos, græs er der ikke meget af, men der er en herlig udsigt. Der er måske mange, der, når de hører tale om jordpolitik fra retsforbundets side, ligesom får opfattelsen af, at det er noget, man skal have, men det er ikke noget, man skal af med. Det er i hvert fald en stor misforståelse, hvis man endelig ville lægge virkelig øre til det, der siges fra retsforbundets side om disse ting.

Så har jeg en bemærkning til hr. Arne Bjerregaard, ja, jeg har måske to. Jeg kan svare på spørgsmålet, om regeringen vil devaluere i morgen, at det vil vi ikke. Det var det ene.

For det andet vil jeg gerne gøre hr. Arne Bjerregaard opmærksom på, at det var ikke Madsen-Mygdal, der udtalte det med den ærlige krone, men det var Jens Byskov. Jeg

siger det bare for en anden gangs skyld. Jeg ved ikke, om hr. Arne Bjerregaard underviser i historie, men der skulle helst ikke være nogen historieforfalskning i hvert fald i det, som man citerer i så henseende.

Det tredje, jeg vil sige til hr. Arne Bjerregaard, er, at jeg har ikke nu en anden holdning til nødvendigheden af, at der føres en politik her i landet, der betinger, at man kan få et lavere renteniveau. Det var den holdning, jeg havde i maj, og den holdning har jeg også nu. Der er bare siden sket det, at den nuværende regering har stillet op som en målsætning at nå frem til en sådan situation, og det er da i hvert fald et skridt i den rigtige retning.

Jeg ved godt, at hr. Niels Helveg Petersen er gået, men jeg har underrettet ham om, hvad jeg ville sige om hans bemærkninger med hensyn til en pengepolitisk kommission. Det er jo sådan, at statsministeren under finanslovdebatten gav tilsagn om, at regeringen ville overveje en pengepolitisk kommission, men dertil kan jeg kun sige, at en sådan overvejelse ikke på nuværende tidspunkt har fundet sted. Jeg vil nok personlig være lidt skeptisk over for behovet for og nytten af en sådan pengepolitisk kommission, fordi jeg ikke tror, der inden for disse områder er nogle problemer, som ikke har været kulegravet på mange måder og ikke allerede på nuværende tidspunkt ligger oplyst, men det er klart, at det tilsagn, som statsministeren gav om, at regeringen ville overveje sagen, selvfølgelig vil blive opfyldt.

Jeg skal derefter vende mig med nogle bemærkninger til hr. Alfred Hansen. Jeg må indrømme, at når man diskuterer nøgler eller ikke nøgler, tror jeg ikke, man skal diskutere, hvorvidt hr. Alfred Hansen leder efter nøglen under lygtepælen eller ved gadedøren, for han har overhovedet ingen nøgle til at løse de økonomiske problemer, så han kan lede længe uden at finde en nøgle med den holdning, som hr. Alfred Hansen har givet udtryk for her i dag.

Det undrer mig, at hr. Alfred Hansen bruger de argumenter, som han i første omgang var fremme med som udtryk for, hvor forfærdeligt vores renteniveau var her i landet i forhold til Norge. Norge havde jo også et betalingsbalanceunderskud, men en langt lavere rente, sagde han. Det var imidlertid,